

Ligesom jeg imidlertid er og altid har været inderlig overbevist om, at den Vej, hvorpaa vi ere flaaede ind, idet vi fra Arbejdsmandens Side kun fordre en ærlig og alvorlig „Medhjælp“, som ikke overstiger hans Kræfter, er den rette Vej at gaa i den Retning, hvorom her handles, saaledes har jeg ogsaa det Haab, at man efterhaanden overalt vil komme til denne Erkjendelse, og at man da nok tidligere eller senere, men jo før desto bedre, vil vide at finde de fornødne Midler. For mig stiller det sig slet ikke som nogen overdreven ideal Forestilling, men som et Maal, der maa naaes og forhaabentlig vil blive naaet, at en meget stor Del af det, som nu indbefattes under Kathegorien „Fattigforsørgelse“, baade vil kunne gaa og i Tiden virkelig ogsaa vil komme til at gaa gjennem Foreninger som den, om hvilken det har været mig en Fornøjelse at meddele nærværende Beretning.

Krijsborg d. 8de Juni 1872.

Betægter for Gjentofte, Gladsaxe-Herlöv, Rynghy og Søllerød Sognes Alderdomskasse.

§ 1. Kassens Formaal er at yde Understøttelse til gamle Arbejdere (Husmand, Indfiddere og med dem lige stillede Haandværkere, Tjenestefolk og andre Beboere i de fire Sogne) samt disses Enker og Børn.

§ 2. Kassens Indtægter ere:

- a. Deltagernes Indskud.
- b. Bidrag fra Kommunerne af samme Størrelse som Deltagernes aarlige Indskud.
- c. Gaver fra andre offentlige Indretninger og Private.

Heraf udredes forlods de aarlige Understøttelser, og af Resten dannes et Reservecfond.

De 4 Sognes Kommunekasser garantere hver for sig de i de paagjældende Sogne ved Indskrivningen boende Medlemmer Udredelsen af de ved disse Bedtægter Deltagerne tilfagte Understøttelser.

§ 3. Kuffens Bestyrelse bestaaer af 7 Medlemmer, hvoraf hvert af de 4 Sogneraad vælge 1, Deltagerne vælge 2, og det for Gjentofte, Gladsaxe, Lynghby og Søllerød Sogne oprettede Arbejdsraad vælger 1. Alle vælges for 4 Aar ad Gangen. Hvert Aar fratræder 1 af de af Sogneraadene valgte Medlemmer, hvert andet Aar 1 af de af Deltagerne valgte Medlemmer og hvert fjerde Aar det af Arbejdsraadet valgte Medlem. Gjenvælg kan finde Sted. Bestyrelsen bestemmer selv, hvorledes der første Gang skal forholdes med Fratrædelsen.

Bestyrelsen samles den 1ste Lørdag i hvert Kvartal og ellers saa ofte, Formanden finder det nødvendigt, eller 3 Medlemmer af Bestyrelsen forlange det.

Enhver Deltager er berettiget til personlig at møde og afgive Stemme paa den aarlige Generalforsamling, der sammenkaldes af Bestyrelsen i Aarets første Halvdel med mindst 14 Dages Varjel i et paa Egnen udbredt Blad. Saavel paa denne som i Bestyrelsesmøderne afgjøres Alt med simpel Stemmeafstemning. Overordentlige Generalforsamlinger kunne ligeledes indkaldes af Bestyrelsen, naar denne finder det fornødent; men paa disse kunne alene de Sager komme til Forhandling og Afgjørelse, der have foranlediget vedkommende Forsamling og forud ere bekjendtgjorte.

Bestyrelsen vælger blandt sine Medlemmer en Formand og Sekretær. Ved disse aflægges Bestyrelsen aarligt Regnskab, som revideres af 2 af Bestyrelsen valgte Revisorer, decideres af en af Generalforsamlingen valgt Decisor, forelægges den aarlige Generalforsamling til Decharge og offentliggjøres i et i Sognene udbredt Blad.

Kassens Kontor er i Lyngby; fra dette finder Udbetaling Sted efter Bestyrelsens Anvisning. Bestyrelsen vil sørge for, at Deltagerne kunne erholde deres Alderdomshjælp udbetalt i det Sogn, hvori de bo.

Alle Stridsspørgsmaal om Forholdene mellem Deltagerne og Kassen afgjøres af Bestyrelsen uden Paaanke.

§ 4. Afgang til at indtræde som Deltager staaer aaben for enhver Arbejder (jfr. § 1), Mand eller Kvinde, der har fast Ophold eller Tjeneste i en af de 4 Kommuner, og som af Bestyrelsen skjønnes at være saaledes stillet, at han eller hun bør delagtiggjøres i det Gode, som tilbydes Deltagerne, hvorom Bestyrelsen har at domme efter hvert 10de Aars Forløb, at en Deltager har været i Foreningen. Saafrømt Bestyrelsen da finder, at den ikke længer vil kræve af hans Kommune, at den skal gjøre Tilskud for ham, kan han

enten vedblive selv at indbetale;

eller han kan ophøre med selv at indbetale; — men i begge Tilfælde er han berettiget til, naar han naaer en af de i § 8 bestemte Aldersgrænser, at have den der fastsatte Alderdomshjælp af den indbetalte Sum;

eller han kan udtræde af Foreningen og er da berettiget til at kræve sit eget Indskud tilbagebetalt med Renter og Renters Rente à $3\frac{1}{2}$ pCt.

§ 5. Enhver Deltager kan fra den Tid, han eller hun har fyldt sit 20de Aar, indskyde aarlig i Kassen mindst 1, højest 12 Rdl. I de sidste fem Aar, inden han i Henhold til § 8 hæver Alderdomshjælp, behøver han intet Indskud at gjøre. En Mand og hans Hustru kunne tilsammen ikke indskyde over 12 Rdl. i Kassen. — Betalingen erlægges maanedsvis, fjerdingaarvis eller halvaarsvis efter Vedkommendes eget Valg; dog kan det tillades, at Betalingen for Januar Kvartal fordeles ligelig paa den øvrige Del af Aaret. For hvert Sogn bestemmer Sogneraadet isørigt, paa hvilken Maade Indbetalingen skal finde Sted, og det indsender hvert Fjerdingaar det Indbetalte til Foreningens Hovedkasse. Bestyrelsen kan fritage

en Deltager for i enkelte Aar at betale Indskud, naar der derom i Tide indgives en begrundet Begæring til Bestyrelsen. Den Deltager, som iøvrigt i et helt Aar ikke har betalt Indskud, mister ved Beregningen af Alderdomshjælpen (§ 8) det Indskud, som han har gjort i det Betalingsaar, som gif nærmest forud for det Aar, i hvilket intet Indskud blev erlagt. Forsømmes Indbetalingen i to Aar, mistes de to nærmest foregaaende Betalingsaar, osv.

§ 6. Flytter en Deltager fra et af Kredsens 4 Sogne til et af de andre, udreder den Kommune, hvor han havde Hjemsted den 1ste Januar, det i § 2 omtalte Bidrag for vedkommende Medlem.

Flytter en Deltager bort fra Kredsen, beholder han, saa længe han er forsørgelsesberettiget i denne, sine Rettigheder lige over for Alderdomskassen; men saa snart hans Forsørgelsesret ophører, udslettes han af Foreningen, og der udbetales ham da, hvad han selv indtil da har indskudt i Kassen, med paaløbende Renter og Renters Rente à 3⁴'s pCt.; i saa Tilfælde tilbagebetales ogsaa til Kommunerne de af dem for Vedkommende gjorte Indskud uden Renter.

§ 7. Dør en Deltager, udbetales til hans Enke, saafremt han har været gift med hende i mindst to Aar eller han efterlader ukonfirmerede Børn med hende, den Kapital med paaløbende Renter og Renters Rente à 3⁴'s pCt., som han indtil da har indskudt. Efterlader han sig ingen Enke, udbetales denne Sum til hans ukonfirmerede Børn. Dog er Forsørgelseskommunen berettiget til at forlange, at der i Stedet for denne Udbetaling skal gives Enken, saa længe hun forbliver ugift, eller hans ukonfirmerede Børn, hvis han ingen Enke efterlader sig, en aarlig Understøttelse af det Halve af den Alderdomshjælp, Manden ifølge sit alt erlagte Indskud vilde være berettiget til i 55 Aars Alderen. Naar hans Enke dør, uden at have giftet sig paany, arve i saa Fald hans endnu ukonfirmerede Børn den samme aarlige Understøttelse til lige Deling.

Hvis Deltageren har været en Kvinde, gjælde de samme Bestemmelser med Hensyn til hendes efterlevende ukonfirmerede Børn.

Fraskilte kunne ikke paa denne Maade arve hinandens Rettigheder.

§ 8. Den Deltager, der mindst i 5 Aar har gjort et aarligt Indstud i Kassen (§ 5), er berettiget til fra sit fyldte 55de Aar at kræve at blive forsørgelsesnydende, og han erholder da fra den paafølgende 1ste Januar en aarlig Understøttelse, der bestemmes efter følgende Grundregler:

- a. Dersom der er gjort Indstud i de nærmest foregaaende 5 Aar, medtages de ikke ved Beregningen af Alderdomshjælpen, men udbetales strax med paaløbende Renter og Renters Rente à $3\frac{1}{5}$ pCt.
- b. Begynder han at hæve Alderdomshjælp fra sit 55de Aar, bliver den aarlig en Fjerdedel af det samlede Beløb, han har indskudt til sit 50de Aar.

Han faaer altsaa i dette Tilfælde 24 p aarlig af hver Rigsdaler, han har indskudt.

- c. Vælger han først at hæve Alderdomshjælp fra sit 60de Aar, bliver den aarlig en Trediedel af det samlede Beløb, han har indskudt indtil sit 55de Aar.

Han faaer altsaa i dette Tilfælde 2 Mk. aarlig af hver Rigsdaler, han har indskudt.

- d. Vælger han først at hæve Alderdomshjælp fra sit 65de Aar, bliver den aarlig det Halve af det samlede Beløb, han har indskudt til sit 60de Aar.

Han faaer altsaa i dette Tilfælde 3 Mk. aarlig af hver Rigsdaler, han har indskudt.

Begynder han at hæve Alderdomshjælp i andre Aldre end de tre her nævnte, da beregnes den i Forhold til de ovenstaaende Sætter. Ved Beregningen tages kun Hensyn til helt fyldte Aar.

Understøttelsen kan hæves den første Lørdag i hver Maaned.

Den Understøttelse, der ej er hævet inden Aarets Udgang, hjemfalder til Kassen.

Har en Deltager ikke naaet at gjøre Indstud i 5 Aar, inden han døer, udbetales til hans Arvinger den af ham indstudte Sum med Renter, hvorimod det af Kommunerne for ham gjorte Indstud ikke tilbagebetales.

§ 9. Enhver Deltager erholder en Kvitteringsbog, der af ham betales med 1 Mk., hvori hans Navn, Alder, Opholdssted, denne Vedtægt o. s. v. indføres, og hvori kvitteres for de Indstud, han gjør i Kassen. Den forevises tilligemed en Leveattest i sin Tid ved Udbetalingen af Understøttelsen som Bevis for Berettigelsen til at hæve denne.

§ 10. Forandring i Vedtægten kan kun ske efter Forslag af Flertallet af den samlede Bestyrelses Medlemmer og efter at være vedtaget paa en ordentlig eller overordentlig Generalforsamling.

§ 11. Skulde det nogensinde vise sig, at Kassens Tilstand gjør det sandsynligt, at der kan blive gjort Krav paa Soggenes Garanti, skal der strax standses med Optagelsen af nye Deltagere, indtil det efter fornøjet Overvejelse og ved en Endring af Vedtægten er bleven fastsat under hvilke Betingelser nye Deltagere fremtidig kunne optages.

At de ældre, alt indskrevne Deltageres Rettigheder herved forblive ubeskaarade, er en Selvfølge.

§ 12. Stempelfrihed, Frihed for Arrest og Beslag søges opnaaet ved allerhøjeste Bevilling.

Til foranstaaende Vedtægter skal jeg, da jeg har deltaget i Udarbejdelsen af dem knytte følgende Bemærkninger.

Forslaget hviler paa følgende Grundanskuelser:

1) at en af Grundene til den stigende Fattigbyrde ligger i, at det bliver mere og mere almindeligt, at en Del af de fattige Arbejdere se hen til Fattighjælpen som et attraaværdigt Gode istedetfor som til et nødvendigt Onde;

2) at medens denne for alle Parter sørgelige Betragtning for de flette, uvillige og fordærvede Arbejderses Vedkommende maa rammes gennem tugtende Midler f. Ex. Tvangsarbejdsanstalter, el. lg., gjælder det derimod om at løfte de Arbejdere, hos hvem der endnu er nogen Villie til Selvforsørgelse, ud af denne fordærvelige Fortrolighed med at komme paa Fattignæsenet paa deres ældre Dage;

3) at en stor Del af Arbejderne imidlertid ikke ere i Stand til ved egne Kræfter at sikre sig en tilstrækkelig om end tarvelig Levepenge til de gamle Dage;

4) at dette Maal derimod vil kunne naaes, naar Samfundet og Kommunen støtte ham i hans Bestræbelse derefter, og at han altsaa derved vil kunne ansproges til selv at yde et væsentligt Bidrag til sin Alderdomsforsørgelse;

5) at det derfor vil være fordelagtigt for Kommunerne og de Velstaaende i Tide frivillig at række den Hjælp, som de alligevel senere tvungen skulle yde i Form af Fattighjælp, idet denne derved vil blive formindsket; og

6) at det derfor saavel for Kommunerne som for de Fattige vil være heldigst at faa meget som muligt af den Fattighjælp, der aarlig udredes, bliver ydet gennem Alderdomskasser istedetfor gennem Fattigkasser.

3 Henhold til disse Grundbetragtninger maatte navnlig 2 Hensyn gjøre sig gjældende ved Udarbejdelsen af Planen for en Alderdomskasse for Arbejdere, nemlig:

I) at man stiller Arbejderen saa heldig som mulig for at faa ham ind paa Sagen, thi at dette ikke vil blive let maa man sige sig selv, da den i mange Tilfælde medfører, at han i Øjeblikket maa underkaste sig sølelige Savn for at se den Alderdom sikret, som han maaste aldrig naaer.

II) at Kommunernes Magt og Indflydelse paa Alderdomskassens Styrelse bliver saa stor som mulig, uden at Arbejderne dog derved tabe al Medvirkning i Styrelsen, da Foranstaltningen derved helt vilde faa Præg af en Fattigforsørgelse, hvorved Selvstændig-

hedsfølelsen vilde tabes, og altsaa en væsentlig Spore til Arbejdernes Selvanstrængelse derved mistes.

Det første af disse Hensyn er søgt gjort Fyldest:

- a) ved at tilbyde Arbejderne en større Understøttelse, end han gjennem nogen selværende Alderdomskasse kan erholde (§ 8);
- b) ved at give hans Enke og ukonfirmerede Værn Understøttelse (§ 7);
- c) ved at stille den Hjælp, han med Tiden kan faa, i saa simple Talsforhold til de Indstud, han har ydet, at selv den mest Indskrænkede blandt Arbejderne kan danne sig en klar Forestilling derom (§ 8);
- d) ved at tilbyde den Deltager, der ved Bortflytning fra Kommunerne mister sin Forsørgelsesret og derfor udflettes af Alderdomskassen, Tilbagebetaling af hvad han selv indtil da har indskudt (§ 6);
- e) ved ikke at tvinge ham til bestemte aarlige Indstud, men lade disse indenfor visse Grænser rette sig efter den ulige Evne, han i de forskjellige Aar kan have til at gjøre Indstud (§ 5).

Det andet af de ovennævnte Hensyn, nemlig at sikre Sogneraadene stor Indflydelse paa Sagens Styrelse, er søgt gjort Fyldest:

- a) ved at Sogneraadene gjennem deres Delegerede have en afgjort Majoritet i Bestyrelsen for Alderdomskassen (§ 3).
- b) ved at Bestyrelsen har ubetinget Ret til at afgjøre, hvorvidt en Arbejder skal optages eller ikke, saa den har i sin Magt at trække Grænsen saa snævert, den vil (§ 4);
- c) ved at det for hver 10 Aar en Deltager er i Foreningen paany skal afgjøres af Bestyrelsen, om der vedblivende er Grund for hans Kommune til at yde Tilskud for hans Bedkommende, eller om hans Omstændigheder have forbedret sig saaledes, at han ikke længer bør delagtiggjøres i dette Gode (§ 4);
- d) ved at Kommunerne faa tilbagebetalt hvad de have indskudt for et fraflyttet Medlem (§ 6);

- e) ved at ingen Forandring i Vedtægterne kan ske uden efter Forslag af Flertallet af den samlede Bestyrelses Medlemmer (§ 10);
- f) ved at der ikke maa optages flere Deltagere, saasnart Kassens Tilstand gjør det sandsynligt, at der kan blive gjort Krav paa Soggenes Garanti, før Lovene ere blevne ændrede (§ 11).

Da det naturligvis er af en ganske særlig Vigtighed at faa afgjort, hvorvidt der er Sandsynlighed for, at den Deltagerne lovede Understøttelse kan afholdes af Kassens Midler, uden at Soggenes Garanti skal tages i Beslag, skulle vi her noget nærmere gaa ind paa denne Side af Sagen. For at der ikke skal kunne rejses Tvivl om Beregningernes Holdbarhed, ere de grundede paa de Udbetalinger, der erlægges af den af Staten garanterede Livsforsikringsanstalt af 1871, saa at vi altsaa foreløbig tænke os, at den i Forslag bragte Alderdomskasse reasfurerer sig i den nævnte Livsforsikringsanstalt.

Alderdomskassens Udgifter ville være

1. Alderdomshjælp til Manden.
2. Understøttelse til hans Enke, og efter hendes Død
3. Do. til hans ukonfirmerede Børn.
4. Løbende Udgifter.

Gaa vi ud fra, at Manden gjør et aarligt Indstød af 1 Rdl., da ville Udgifterne være følgende:

Indstøder han	hæver han	Tab. A.
1 Rdl. fra sit	fra sit	aarlig
20de til sit 50de Aar	55de Aar	7,50 Rdl.
30 — 50 —	55 —	5,00 —
35 — 50 —	55 —	3,75 —
40 — 50 —	55 —	2,50 —
20 — 55 —	60 —	11,67 —
30 — 55 —	60 —	8,33 —

Indskyder han		hæver han		Tab. A.
1 Rdl. fra sit		fra sit		aarlig
35de til sit 55de Aar		60de Aar		6,67 Rdl.
40	— 55	—	60	5,00 —
50	— 55	—	60	1,67 —
20	— 60	—	65	20,00 —
30	— 60	—	65	15,00 —
35	— 60	—	65	12,50 —
40	— 60	—	65	10,00 —
50	— 60	—	65	5,00 —

For at faa en bedre Oversigt over Størrelsen af denne Alderdomshjælp til Manden, kunne vi søge at finde en Gjennemsnitsalder for Indtrædelsen i Kassen. Denne viser sig nu ifølge Erfaringerne fra Frijsenborg (Side 514) — de eneste af den Art vi have at holde os til — at ligge ved 35 Aars Alderen, og ifølge ovenstaaende Tabel A vil altsaa en Mand, der fra sit 35te Aar begynder at indskyde 1 Rdl., være berettiget til Tab. B fra sit 55de Aar at hæve aarlig 3,75 Rdl.

— —	60	— —	—	6,67	—
— —	65	— —	—	12,50	—

Understøttelsen til Enken. Hun skal ifølge Vedtagernes § 7 have det Halve af den Alderdomshjælp, Manden ifølge sit alt erlagte Indskud vilde været berettiget til i 55 Aars Alderen; ifølge § 8 kan han fra sit 55de Aar aarlig faa $\frac{1}{4}$ af det, han har indskudt til sit 50de Aar; da Enken er berettiget til halvt saa meget, tilkommer der hende altsaa aarlig $\frac{1}{8}$ Del af hvad Manden indtil da har indskudt, eller hvis han er død tidligere, da $\frac{1}{8}$ Del af hvad han til sin Død har indskudt. Gaa vi ud fra det for Kassen uheldigste Tilfælde, der i saa Henseende kan tænkes, nemlig at Manden dør i det Øjeblik, han fylder 50 Aar, og altsaa har naaet at faa indskudt saa meget, som han vilde kunnet have Alderdomshjælp af i sit 55de Aar, og vi i Overensstemmelse med det Foranstaaende antage en Gjennemsnitsalder ved Ind-

trædelsen af 35 Aar, saa vil Enken altsaa være berettiget til en aarlig Hjælp af $\frac{1}{8}$ Del af hver Rdl., han i de 15 Aar har indskudt, eller hvis han har indskudt 1 Rdl. aarlig, vil den Understøttelse, der aarlig bliver at udbetale til Enken, være 1,875 Rdl.

Understøttelse til de ukonfirmerede Børn og de løbende Udgifter. Angaaende disse 2 Udgiftsposter kan ikke gjøres nogenlunde bestemte Beregninger; men da Alderdomskassens Bestyrelse er ulønnet, ville de løbende Udgifter ikke blive store, og da de ukonfirmerede Børn kun saa Understøttelse, saafremt baade Fader og Moder ere døde, og da Understøttelsen kun er ringe ($\frac{1}{8}$ af Mandens Indskud indtil 50 Alderen), saa vil Udgiften til Børnene heller ikke blive stor. Da der tilmed ikke os bekjendt foreligger noget statistisk Materiale til deraf at danne sig et nogenlunde paalideligt Skjøn om Børnenes Gjennemsnitsalder og Antal under Forhold som de her drøftede, og Beregningerne altsaa ville blive meget vage, skulle vi ikke forsøge paa med Tal at udtrykke hvor store disse Udgiftsposter ville blive, men nedenfor angive Indtægtsfilber, hvorved de utvivlsomt fuldstændig ville blive dækkede.

Alderdomskassens Indtægter ville være:

1. Deltagerens Indskud.
2. Kommunernes Bidrag, der er lige saa stort som Deltagerens Indskud.
3. Andre Indtægter: Private Gaver, Tilskud fra offentlige Institutioner f. Ex. Amtsfattigkassen o. lg.

Vi skulle foreløbig kun drage Indtægtsposterne under 1 og 2 ind i vore Beregninger, og disse ville i Overensstemmelse med hvad der er forudsat ved Udgiftsberegningerne være 1 Rdl. aarligt Indskud af Deltagerne og altsaa ogsaa 1 Rdl. aarligt Bidrag af Kommunerne for hver Deltager, eller ialt 2 Rdl. aarlig Indtægt pr. Deltager.

Gaa vi nu, for at være aldeles sikre paa Beregningernes Holdbarhed, ud fra at Alderdomskassen reasfurerer sig i Statens Livsforfæringsanstalt ved i denne at tegne en ubestemt opsat

Livrente for Manden*) og en Overlevelsesrente for Enken, saa stiller Udgifterne dertil sig saaledes:

Ubestemt opsat Livrente for Manden. De Satser, hvorefter Livforsikringsanstalten udbetaler ubestemt opsatte Livrenter for Mænd, sees i hosstaaende Tabel C.

Da i Henhold til foranstaaende Tabel B Alderdomskassen skal udbetale til en Mand, der fra sit 35te Aar aarlig indstyder 1 Rdl., og som begynder at have Alderdomshjælp

fra sit 55de Aar aarlig 3,75 Rdl.

— — 60 — — 6,67 —

— — 65 — — 12,50 —

saa bliver Spørgsmaalet altsaa, hvad det vil koste at sikre sig denne Alderdomshjælp (Livrente) i Livsforsikringsanstalten. Ifølge Tab. C vil det koste aarlig fra Mandens 35te Aar, naar Livrenten skal begynde med det

55de Aar 1,62 Rdl. aarlig

60 — 1,52 — —

65 — 1,48 — —

I Gjennemsnit af alle 3 Høvningsalderne vil altsaa Alderdomshjælpen til Manden være sikret ved i Livsforsikringsanstalten at indbetale 1,54 Rdl. aarlig, og da Alderdomskassens aarlige Indtægt er 2 Rdl. (1 fra Manden og 1 fra Kommunen), bliver der altsaa til Rest 0,46 Rdl. Spørgsmaalet er da, om der for denne Sum kan sikres en

Overlevelsesrente for Enken i Livsforsikringsanstalten af samme Størrelse som den, der tilkommer hende af Alderdomskassen, og som ifølge ovenstaaende Beregninger (Side 527) viste sig i uheldigste Tilfælde at være 1,875 Rdl. for hver Rdl., Manden aarlig indstyder fra sit 35te Aar. Dette viser sig at være Tilfældet, thi for 0,46 Rdl. udbetales

*) Vel er en opsat Livrente for Kvinder lidt dyrere, men dette opvejes fuldt derved, at kun Enken og ikke Enkemanden arver nogen Understøttelse efter sin afdøde Ægtefælle.

Tab. C
 Ubestemt opfat Livrente for en Mand
 beregnet efter Livsfortryngsankstaltsens Sættel.

Livrenten virksom fra det 55de Aar.		Livrenten virksom fra det 60de Aar.		Livrenten virksom fra det 65de Aar.	
Mårligt Indskud af 1 Rdl. i Alderen	Livrentens Størrelse	Mårligt Indskud af 1 Rdl. i Alderen	Livrentens Størrelse	Mårligt Indskud af 1 Rdl. i Alderen	Livrentens Størrelse
fra 20 til 50 Aar	7,0167 Rdl.	fra 20 til 55 Aar	11,795 Rdl.	fra 20 til 60 Aar	21,173 Rdl.
— 20 — 55 —	7,47355 —	— 20 — 60 —	12,33726 —	— 20 — 65 —	21,833 —
— 30 — 50 —	3,5328 —	— 30 — 55 —	6,2983 —	— 30 — 60 —	11,734 —
— 30 — 55 —	3,9896 —	— 30 — 60 —	6,83732 —	— 30 — 65 —	12,3939 —
— 35 — 50 —	2,3146 —	— 35 — 55 —	4,375 —	— 35 — 60 —	8,4336 —
— 35 — 55 —	2,77135 —	— 35 — 60 —	4,9141 —	— 35 — 65 —	9,09329 —
— 40 — 50 —	1,8522 —	— 40 — 55 —	2,8557 —	— 40 — 60 —	5,8261 —
— 40 — 55 —	1,80893 —	— 40 — 60 —	3,39477 —	— 40 — 65 —	6,48583 —
— 50 — 55 —	0,45674 —	— 50 — 55 —	0,72102 —	— 50 — 60 —	2,1626 —
		— 50 — 60 —	1,26011 —	— 50 — 65 —	2,82234 —

34 Naar en Mand altsaa fra sit 20de til sit 50de Aar aarlig indfylder 10 Rdl., vil han fra sit 55de Aar aarlig kunne faa i aarlig Livrente 70 Rdl. i M. Livrenten er beregnet til at skulle betales aarvis forud, sidste Gang med 70 Rdl. i M. i den første Termin efter Døden.

der til en Enke en Overlevelsesrente af Livsforsikringsanstalten af 1,930 Rdl., naar Manden ved Indtrædelsen er 35 Aar og hans Kone 30 Aar. Alderdomskassen hæver altsaa 0,055 Rdl. mere af Livsforsikringsanstalten, end den skal udbetale til Enken.

Det viser sig altsaa, at af de 2 nævnte Indtægtsposter (1 & 2) kunne Udgifterne baade til Manden og Enken fuldstændig dækkes, saa at der endog bliver et ubetydeligt Overskud. Spørgemaalet bliver da, om de 2 andre Udgiftsposter, der ifølge Foranstaaende kun vilde blive forholdsvis smaa, kunne dækkes af de yderligere sandsynlige Indtægtskilder, som vilde tilflyde Alderdomskassen. Disse ere følgende:

1. Private Gaver og Tilskud fra offentlige Institutioner*).
2. Livsforsikringsanstalten er ved sine ovenstaaende Satser, hvorefter Alderdomskassens Indtægter ere beregnede, kun gaaet ud fra et aarligt Renteudbytte af 4 0/0. Blot en lidt højere Rente (1/2 0/0) have ved Beregninger af denne Art, hvor Rentens Renter er en saa vigtig Faktor, en stor Betydning og vil sikkert allerede i og for sig vise sig tilstrækkeligt til at fyldestgjøre Forpligtelserne mod Børnene.
3. De Satser, der ere meddelte i Tab. C, og hvorefter ovenstaaende Overflagsberegninger ere foretagne, forudsatte, at Livrenten skal betales forud og sidste Gang med et helt Aars Beløb i første Termin efter Mandens Død, medens den her omtalte Alderdomskasse betaler Livrenten bagud og ikke paa denne Konto har nogen Udbetaling efter Mandens Død, (thi Enkeunderstøttelsen er opført og dækket paa en anden Konto).

*) Frederiksborg Amtsråd har vedtaget af Amtrepartitionsfonden at yde et aarligt Tilskud af 1/2 Del (indtil 200 Rdl.) af det Bidrag, som de 4 hørsholmske Kommuner yde til den derværende Alderdomskasse. Krigsministeriet, der har Usserød Klædefabrik liggende i disse Kommuner, har lovet et aarligt Bidrag af 100 Rdl. til samme Kasse, og der ventes at ogsaa Finansministeriet, paa Grund af de paa de derværende Statsejendomme beskæftigede Arbejdere, vil yde et aarligt Tilskud.

4. Ved de ovenfor anførte Beregninger over den Understøttelse, der skal ydes Enken, er det uheldigste Tilfælde (at Manden dør, netop naar han er 50 Aar) lagt til Grund for Beregningen.
5. Nogle Medlemmer ville dø uden Enker og Børn, og deres Understøttelse altsaa tilfalde Kassen.
6. Nogle Enker ville gifte sig igjen og derved i Henhold til Vedtægterne tabe deres Ret til Understøttelse baade for eget og for ukonfirmerede Børns Vedkommende.

Da der ikke synes at kunne rejses nogensomhelst begrundet Tvivl om, at de her anførte 6 Indtægtskilder ville vise sig mere end tilstrækkelige til at dække Forpligtelserne mod Børnene og de løbende Udgifter, saa er det altsaa nu godtgjort, at der ingen Sandsynlighed er for at der nogensinde vil blive lagt Beslag paa den Garanti, som Kommunerne have givet, og at disses virkelige Udgifter derfor ville indskrænke sig til, til den fattige Arbejders Alderdomsforsørgelse at yde et Bidrag, som er ligesaa stort som det Bidrag, han selv yder; men at dette ikke blot vil være en heldig men ogsaa særdeles billig Fattigforsørgelsesmaade for Kommunerne turde være indlysende.

Endnu skulle vi tilføje et Par Bemærkninger angaaende nogle Indvendinger, der for nys ere offentlig fremsatte imod den af Hofjægermester Grüner oprettede Alderdomskasse, og som tildeels ogsaa ramme den her foreslaede Alderdomskasse. Der siges, at der ved den Bestemmelse, som Landkommunalloven indeholder om, at Kommunen med Amtsraadets Samtykke kan yde Bidrag til Alderdomskasser, ikke kan være underforstaaet saa vedvarende og for Menneskealderne bindende Forpligtelser, som her er Tale om. Den Fortolkning man her vil give Lovens klare Bud i § 26 b, hvori der som bekjendt kræves Amtsraadets Samtykke til „at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse“, har ingen Hjemmel i Loven eller i Praxis, og man kan med god Grund spørge, om ikke Oprettelsen af Arbejdsanstalter, Sygehuse o. lg. har en ligesaa vedvarende Karakter. Søvrigt ere Bidrag til Alderdomskasser af den

foreflaaede Art i Virkeligheden kun tilshneladende vedvarende, thi efter en Del Aars Forsøb vil selvfølgelig Fattighyrden blive formindsket med en Sum betydelig større end den, der foreløbig ydes som Bidrag til Alderdomskassen.

Der næst er der anket over, at Fordelene ere større for dem, der indtræde sent end tidligt. Dette kan ej nægtes, men en Hovedsag er som ovenfor fremhævet, at den aarlige Understøttelse stilles i et saa simpelt Talforhold til den indskudte Sum, at enhver ukyndig Arbejder let kan regne sig dertil, og ligeoverfor dette Hovedhensyn bliver den ligelige Fordeling mindre væsentlig, da der i alle Tilfælde vil være en betydelig Fordel ved at være i Foreningen. Desuden ere Kommunerne ikke saa interesserede i at stille den Arbejder, der indtræder i en ung Alder, og om hvem det derfor endnu er uvidt, om han vil komme til at trænge til Fattighjælp, ligesaa gunstige Vilkaar, som den ældre Arbejder, om hvem der kan have et meget sikrere Skjøn, at han vil komme paa Fattigvæsenet, hvis man ikke, ved at tilbyde ham særdeles gode Vilkaar, faaer ham til selv at yde et Bidrag til sin Alderdomsforsørgelse. Tilmed kan der ogsaa fremhæves, at det i mange Tilfælde vil være fortjenstligere og mere paaaffjønneleseværdigt, at den Mand, der i en Alder af f. Ex. 40—50 Aar ofte vil have en Børneskole at forsørge, dog gjør Indskud i Kassen, end at den Yngre, der endnu ikke har Familie eller kun en mindre, kan gjøre Indskud, thi hin maa i mange Tilfælde gjøre Afkald baade for sig og sine paa mer eller mindre nødvendige Livsgoder, medens den Yngre i Reglen kan have et større Overskud, da hans Fortjeneste er ligesaa stor, men hans Udgifter mindre. — I det foreliggende Forslag er det forhindret, at der ikke i den ovennævnte Ordning skal ligge en Fristelse til først at indskyde paa sine gamle Dage, derved at han kun kan indskyde en begrænset Sum aarlig, og at han derfor ikke kan sikre sig en tilstrækkelig Levepenge til sine gamle Dage, med mindre han i en nogenlunde tidlig Alder indtræder i Foreningen.

Til § 4. Det er indlysende at Kommunerne maa sikre sig imod Misbrug, saa at de kun komme til at yde Bidrag for Personer, der virkelig trænge, og at den hele Foranstaltning ikke benyttes som en fordelagtig Pengespekulation af Folk, der selv ere saa formuende, at de uden det Offentliges Hjælp kunne og burde sikre sig deres Alderdomsforsørgelse. Derfor har Bestyrelsen, hvoraf Kommunernes Repræsentanter udgjør Flertallet, at afgjøre, om en Mand skal optages ellers ikke; men da det tillige er indlysende, at en Deltager (blandt hvilke ogsaa maa ventes unge Folk, Karle og Piger) med Aarene saaledes kan forbedre sine Omstændigheder, at han nu maa siges selv at burde sikre sig sin Alderdomsforsørgelse, saa maa selvfølgelig Bestyrelsen ogsaa have Ret til med visse Aars Mellemrum (ifølge Vedtægterne hvert 10de Aar) at afgjøre, om hans Kommune vedblivende bør yde Tilskud for ham eller ikke. Der er i saa Fald forbeholdt Deltagerne at kunne vælge mellem et af de i § 4 anførte Alternativer.

Til § 5. Det er indlysende, at Størelsen af det aarlige Tilskud bør begrænses, men paa den anden Side bør Indskudet ej heller sættes saa lavt, at Arbejderen kun ved at indtræde i en meget ung Alder kan sikre sig en tilstrækkelig Alderdomshjælp; thi hvorvel det er ønskeligt, at han saa tidlig som mulig indtræder i Kassen, vil dette dog undtagelsesvis blive Tilfældet. Antage vi at han indtræder i sit 35te Aar, og at han allerede fra sit 60de Aar vil komme til trænge til Understøttelse, maa han kunne indstønde 12 Rdl. aarlig, for fra den nævnte Alder at kunne naa en aarlig Understøttelse af 80 Rdl. At der er en Mulighed for, at et Menneske ved allerede at indtræde i sit 20de Aar, kan faa en betydelig Alderdomshjælp, er unægteligt; men Villighed taler for, at den, der saa tidlig gjør Indskud, ogsaa i sin Alderdom kan have en rigeligere Alderdomshjælp, og Kassen har intet Tab derved.

Til § 7. Den Hjælp, der ydes selve Deltagerne er saa stor, at der næppe er skjællig Grund til at forsøge den; derimod

vilde det vist være heldigt, om der kunde ydes Enkerne og de ufor-
sørgede Børn en noget større Hjælp end her foreslaaet, da de i de
fleste Tilfælde ikke kunne leve af denne Hjælp fra Alderdoms-
kassen, men alligevel maa ty til Fattighjælpen, der som sagt
er en dyr Form for Kommunen at udrede Hjælpen paa. Men
naar Kommunerne ikke yde større Bidrag end Deltagerne, kan
Alderdomskassen ikke yde Enker og Børn en større Hjælp end
i § 7 fastsat, med mindre at der ved private Gaver skulde til-
finde Alderdomskassen en betydelig Extrahjælp.

Til § 8. Duster et Medlem at hæve Alderdomshjælp
fra en anden Alder end de 3 nævnte (55, 60 og 65de Aar),
beregnes Understøttelsen i Henhold til de for disse Aldere fast-
satte Satser, nemlig henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$. Vælger han
f. Ex. at begynde fra sit 62de Aar, da erholder han aarlig
 $^2 5$ Del af hvad han har indskudt til sit 57de Aar (de sidste
5 Aars Indskud tages ej med ved Beregningen, men tilbage-
betales direkte, se §§ 8 a); hans Understøttelse voxer nemlig i de
5 Aar fra hans 60de til hans 65de Aar fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$ eller
med $\frac{1}{6}$, hvilket er en Forøgelse af $^1 30$ aarlig; fra det 62de
Aar erholder han altsaa $^1 3 + ^2 30 = ^{12} 30 = ^2 5$.

3. C. la Cour.